

Arrest

nr. 199 601 van 12 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DOUTREPONT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Han-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het dorp Gaobei, de stad Qinyuan, district Yangshan in de provincie Guangdong, Volksrepubliek China (VRC).

In de VRC hebt u verscheidene jobs uitgeoefend: kinderoppas, kelner en kledingverkoopsters. Sinds 2005 werkte u op verscheidene plaatsen als kledingverkoopster.

U was boeddhiste.

In februari 2008, toen u voor Chinees nieuwjaar naar uw familie terugkeerde, begon uw moeder tegen u te praten en preken over god die de wereld heeft gecreëerd, Quannengshen (Almighty God), de bron van het leven en de oorzaak van het lijden. Uw moeder volgt Quannengshen sinds 2007.

U voelde er zich ook toe aangetrokken. U verwees hierbij ten eerste naar de drie tijdperken in de leer van Quannengshen en lichtte toe. Verder stelde u dat, omdat uw familie veel lijdt onder de ziekte van uw broer en daardoor al jullie geld bijna op is, u zich afvroeg waarom u werd geboren en voegde er aan toe dat u bang bent te sterven. U voelde de liefde in de woorden van god, een grote liefde voor de mens.

U trad toe tot de kerk van Quannengshen en tussen 2009 en 2013 bekleedde u de functie van "Jiaoguang" binnen uw kerk. Die functie hield in dat u bijeenkomsten voor nieuwelingen moest organiseren.

Van 2013 tot in 2014 bekleedde u de functie van "Fuyin Zhishi", dan preekte u voor ongelovigen en andersgelovigen.

Van 2014 tot 2016 bekleedde u de functie van "Shuwu Zhishi". Die functie hield administratieve taken in, het beheer van boeken, het schrijven van brieven, het verstrekken van subsidies aan mensen die het financieel moeilijk hebben en boekhouding.

De Chinese autoriteiten vervolgen de volgelingen van Quannengshen. U bent een aantal keer aan een arrestatie ontsnapt.

Een eerste keer was in 2010. U was als verantwoordelijke voor de werving van nieuwe leden bij een nieuw lid thuis. Jullie waren in de boeken van Quannengshen aan het lezen en haar echtgenoot ontdekte dat. Hij pakte uw mobiele telefoon af en wou de politie bellen om te melden dat jullie bezig waren met religieuze zaken. Zij pakte uw mobiele telefoon terug en u kon vluchten.

De volgende keer was in augustus 2013, toen u samen met X.J. en Z.Q. de boodschap van god aan het verspreiden was. Iemand die op de uitkijk stond hoorde een politiesirene en jullie werden verteld dat de politie op de hoogte was van jullie activiteiten.

In augustus 2015 moest u met twee broeders boeken transporten. Zij deden dat per auto. Maar omdat zij mannen zijn, reed u met de fiets naar hetzelfde adres. De twee broers werden opgepakt tijdens het transport.

Op 3 april 2016 ging u brieven ophalen bij uw contactpersoon C.L.. U moest die brieven overmaken aan L.J., een volgelingen van Quannengshen bij wie u logeerde sinds december 2014 in de stad Guangzhou en een collega van u op het werk. Toen u bij L.J. aankwam, was u getuige van de arrestatie van L.J. en twee leiders van jullie kerkgroep. U vluchtte meteen.

Die avond schreef u een brief naar jullie leider en vertelde wat er was gebeurd, dat er daar een lijst aanwezig was met namen van de leden van en geïnteresseerden in het Quannengshen-geloof en boeken. Daarop kreeg u een brief van de regionale leider ("Jiangling"). Daarin stond dat nog vier andere broeders en zusters waren gearresteerd.

U ging bij L.D. wonen ergens anders in de stad Guangzhou in dezelfde wijk maar een andere buurt. Op 19 april 2016 werd L.D. tijdens boodschappen door de politie aangesproken met een opsporingspapier met uw foto er op.

Op 20 april 2016 kreeg u een brief van de "Jiangling" waarin werd gemeld dat nog twee andere leden van de groep de politieagent zagen rondvragen met een opsporingsbevel met uw foto. Andere leden werden ook opgepakt, jullie wisten niet wat er gebeurde, u was ook in levensgevaar. U werd geadviseerd om onder te duiken op een adres in de stad Foshan. Op 21 april ging u daar naar de zusters van uw kerk B.X. en X.X..

Jullie moesten binnen Foshan één keer verhuizen omdat de politie ook op dat adres is langs geweest om te vragen of B.X. haar woning onderverhuurde.

Op 27 april kreeg u een brief van de "Jiangling" dat van de zeven gearresteerde leden enkel L.J. was vrijgelaten. De familie betaalde een boete. L.J., die als collega uw persoonlijke gegevens kende, was gemarteld. De politie had ook de ledenlijst in handen. Daarop stond uw handtekening. Door de martelingen heeft L.J. al uw persoonlijke gegevens aan de politie gegeven.

Op 6 mei 2016 vernam u dat uw moeder was gearresteerd op 28 april 2016. Zij was in het dorp zeer bekend omwille van haar geloof in Quannengshen, iedereen wist dat ze een aanhangster was. Uw moeder kreeg een hartaanval en werd naar het ziekenhuis gebracht. Daarna mocht ze thuis blijven.

U beschikte sinds 2014 over een Chinees paspoort. Uw jongeren broer nam contact op met een reisbureau en dat reisbureau organiseerde uw vertrek uit de VRC.

Op 6 juli 2016 vloog u, gebruik makend van uw persoonlijk paspoort voorzien van een door het Belgisch consulaat in Guangzhou afgeleverd Schengenvizum, met een transit in Bangkok, Thailand, naar België waar u op 7 juli 2016 aankwam.

Op 19 juli 2016 vroeg u in België asiel aan.

In België woonde u, toen u in het opvangcentrum in Couvin verbleef, regelmatig misdiensten bij in de lokale kerk en sinds u bent verhuisd naar Frameries gaat u daar naar de lokale kerk en op 4 juni 2017 kreeg u daar het vormsel.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw paspoort, een tekst van de Engelstalige website van Quannengshen, een Chinese internetpagina over een politieagent die wordt vervolgd omwille van zijn betrokkenheid bij Quannengshen en een Chinese internetpagina over de arrestatie van geloofsgenoten bij een nationale actie van de overheid. Verder legt u attesten neer van de Janus Kruch in Couvin en van uw vormsel in de Ste-Waudru-kerk in Frameries.

B. Motivering

Na de gehoren door het CGVS stel ik vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan verlenen en dit om onderstaande redenen:

Zo maakt u helemaal **niet duidelijk wat uw werkelijke achtergrond en profiel is**. U legt wel uw paspoort neer waardoor u uw identiteit en nationaliteit staaft maar voor de rest laat u mij in het ongewisse over uw achtergrond en profiel. Ik stel namelijk **ernstige discrepanties vast aangaande uw achtergrond en profiel tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties en uw visumdossier**.

Over uw **burgerlijke stand** had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, verklaring punten 14- 15) verklaard dat u ongehuwd was. Voor het CGVS (p. 4) verklaarde u tijdens het eerste gehoor tevens dat u **ongehuwd** was. In uw visumdossier steekt echter een **huwelijkscertificaat** dat u op 4 december 2008 gehuwd bent met X.J.. Die persoon is ook als gezinshoofd (hoofdhouders) opgenomen in de hukou (gezinsregistratieboekje) die in het visumdossier steekt en waarin u staat vermeld als echtgenote.

Bij de DVZ verklaarde u dat u één jaar lager middelbaar onderwijs hebt genoten, dat u de laatste jaren werkte als **verkoopster van kledij en schoenen** en voordien werkte in de **bouw, als afwasser en als kelner** (verklaring punten 11- 2). Voor het CGVS (p. 5) verklaarde u tijdens het eerste gehoor tevens dat u sinds 2005 werkte als **verkoopster van kledij en dat u voordien allerhande jobs deed als oppas, kelner** Uit uw visumdossier blijkt echter dat u voor het verkrijgen van een visum had verklaard dat u **werkte als "Marketing Supervisor" voor het bedrijf Guangzhou Senhang Landscape Engineering Limited Company** en in het visumdossier steken daarvan de **bewijsstukken**.

Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat u als u **de waarheid vertelde geen visum kon krijgen** en dat het reisbureau de valse gegevens had opgesteld (CGVS1 pp. 4-6). Echter, **bij de aanvang van het eerste gehoor voor het CGVS (p. 3) gevraagd of alle gegevens die u hebt opgegeven bij uw visumaanvraag correct waren, had u bevestigend geantwoord**.

Bovendien legde u **onsamenhangende verklaringen af over het opstellen van uw visumdossier** waardoor ik aan uw uitleg niet zomaar geloof kan hechten. Zo verklaarde u aanvankelijk dat, toen u uw **visumaanvraag indiende** het reisbureau u **vertelde** dat ze met valse gegevens werken, dat u **een hoop documenten indiende** en dat u **zelf naar het visumcentrum bent geweest**. Daarop gevraagd naar de naam van het reisbureau waarmee u alles regelde, moest u het antwoord schuldig blijven en verklaarde u plots dat **uw jongere broer alles voor u regelde** (CGVS1 pp. 5-6).

U bleef ook **onduidelijk over het zogenaamde valse huwelijk** voor uw visumdossier. Aanvankelijk verklaarde u dat u om naar het buitenland te gaan **een schijnhuwelijk** moest afsluiten. Daarop gevraagd of u dan **officieel, voor de wet, het schijnhuwelijk** afsloot, antwoordde u **ontkennend**. Gevraagd dat, als het huwelijk niet officieel was, **hoe u dan een huwelijkscertificaat had, kon u enkel antwoorden dat het bureau alles regelde**. Nochtans hebt u ook, zoals bovenstaand al vermeld, verklaard dat u **bij het reisbureau een hoop documenten indiende** (CGVS1 pp. 4, 6).

Verder is het, in verband met dit huwelijk, gezien de reële kans op persoonlijke controle bij het inreizen van de Schengenzone in België, heel bevreemdend dat u **de naam niet weet van uw echtgenoot in het zogenaamde valse huwelijkscertificaat**. Dit wekt de indruk dat u deze onwetendheid veinst in een poging om boven vastgestelde discrepanties toe te dekken (CGVS1 p. 4).

Tevens merk ik er over op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, u de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de VRC hebt geregeld ernstig aan.

Gezien u hoe dan ook met uw profiel fraude pleegde, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het allebei tast dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan. Ik kan dan ook niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en voor het CGVS naar voren brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staaft.

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.

Zo is het tevens op zich **ongeloofwaardig dat u de VRC hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij Quannengshen** en dit om verscheidene redenen.

Ten eerste verklaarde u dat **de politie sinds 19 april 2016 actief op zoek was naar u** met een opsporingsbevel met uw foto, dat de politie over een ledenlijst beschikt van uw kerk, dat L.J. uw werkelijk identiteit en gegevens aan de politie had doorgegeven na marteling, dat u op een opsporingslijst staat, dat u op verscheidene plaatsen onderdook en dat de politie op 28 april, bij de arrestatie van uw moeder, een huiszoeking deed (CGVS2 pp. 3-4, 6). Ondanks dit alles hebt u toch **de VRC verlaten met uw persoonlijk, legaal paspoort** (CGVS p. 8, DVZ punt 31, documenten).

Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de **online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie)** met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid. Die is ook gekend onder de naam "Policenet" of "Golden Shield." De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd.

Uit deze informatie blijkt bovendien dat de **veiligheids- en religieuze diensten bij een huiszoeking doorgaans heel wat persoonlijke data verzamelen zoals identiteitskaartnummers, namen, geboortedata, adressen,** en deze opslaan in een nationale database waartoe alle functionarissen van China's veiligheidsapparaat toegang hebben.

Door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, bood u zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst aan. Hierdoor stelde u zich bloot aan een heel sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan ik niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat ik er geen geloof aan kan hechten.

Ten tweede stel ik vast dat, ondanks dat **de politie u sinds 19 april 2016 actief zoekt en dat u sinds 27 april 2016 weet dat u op een opsporingslijst staat**, u toch nog tot 6 juli 2016 (CGVS1 p. 8) **hebt gewacht om de VRC te verlaten en dit terwijl u met uw persoonlijk, legaal paspoort reisde**. Uw verklaringen hiervoor dat uw moeder op 28 april was opgepakt, ze een hartaanval kreeg, u zich veel zorgen maakte over haar en dat u niet wist hoe u de VRC kon verlaten, de procedure niet kende en daarom uw broer contacteerde op 15 mei (CGVS 2 pp. 4-5) zijn weinig overtuigend.

De onsamenvattende verklaringen die u aflegde over het organiseren van uw reis heb ik hierboven al uiteengezet. Die kunnen dus niet gelden als reden voor uw dralen met het ontvluchten van uw land van herkomst.

Ik wees er al op dat het feit dat u **met uw eigen paspoort** uw land verliet uw vervolgingsvrees ondermijnt. U kan dan ook **het niet kennen van de procedure bezwaarlijk inroepen als verklaring om zolang te dralen om uw land te verlaten**. Bovendien beschikte u al **sinds 2014 over een paspoort** (documenten, CGVS1 p.5, paspoort) en u **hoefde dus niet tot 6 juli te wachten om uw land te verlaten**. Dat u uw land en familie niet wou achterlaten, is in het licht van de door u geschetste vervolgingsvrees, niet aannemelijk.

Over het feit dat uw moeder werd gearresteerd omwille van haar betrokkenheid bij Quannengshen, een hartaanval kreeg, in het ziekenhuis werd opgenomen en daarna onder toezicht naar huis mocht (CGVS2 p. 4-5) legt u geen enkel begin van bewijs neer. Bovendien is het hoogst bevreemdend dat, indien uw moeder een volgeling was van Quannengshen, ze pas op 28 april 2016 zou zijn opgepakt. Uw moeder is immers sinds 2007 een volgeling van Quannengshen en u verklaarde dat uw moeder zeer bekend is in het dorp en dat iedereen weet dat ze een volgeling van Quannengshen is (CGVS2 pp. 6-7). In het licht van het feit dat de Chinese autoriteiten de volgelingen van Quannengshen, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, al jaren vervolgen is het ook bevreemdend dat uw moeder niet eerder is gearresteerd.

Ook is de algemene bekendheid van uw moeders geloof in tegenspraak met de door u geschetste algemene geheimhouding binnen de kerk van Quannengshen en van de kerk voor de maatschappij. U verklaarde immers dat er in China geen vrijheid van religie bestaat, dat de Chinese autoriteiten jullie kerken verbieden en dat jullie daarom in het geheim bijeenkomen, jullie daarbij jullie echte namen niet gebruiken, dat er telkens er iets gebeurde u van naam veranderde en dat dit tevens geldt voor de andere leden (CGVS1 p. 2).

Ook dit dralen met het verlaten van uw land en dit om niet aannemelijke redenen kan ik niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dit dralen bevestigt dan ook verder de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees.

Ten derde is het, gezien de uit veiligheidsoverwegingen **grote geheimhouding** over jullie persoonlijke gegevens binnen de Quannengshen, waardoor u **verscheidene schuilnamen** gebruikte (CGVS1 p. 2), niet aannemelijk dat **L.J.**, die uw gegevens onder marteling doorgaf aan de politie (CGVS2 p. 4), **zoveel wist over u**. Jullie mogen dan hebben samen gewoond en een tijd nadat jullie elkaar hadden leren kennen in de kerk collega's zijn geworden, toch is het gezien de grote geheimhouding binnen de kerk van Quannengshen, geen reden om haar te vertellen dat uw moeder, die in een andere afdeling actief was, ook een volgeling was van Quannengshen en uw familiesamenstelling, wat de leden van uw familie doen en uw officieel adres, zoals vermeld op uw identiteitskaart, aan L.J. kenbaar te maken. Bovendien verklaarde u dat jullie de echte namen van de leden van de kerk enkel weten als jullie elkaar al eerder kenden. L.J. leerde u echter in de kerk kennen en ze werd pas later een collega van u (CGVS2 pp. 5-7-10).

Bovendien vind ik het, opnieuw gezien de grote geheimhouding, enigszins bevreemdend dat L.J. in het bedrijf of winkel waar u werkte aan de slag ging nadat u haar had leren kennen in de kerk. Dit zou immers betekenen dat jullie door samen te werken bij dezelfde werkgever en door samen lid te zijn en actief te zijn voor dezelfde verboden en vervolgte kerk, die onder strikte geheimhouding functioneert, wel heel nauw met elkaar zijn verbonden. Daardoor liep, bij de ontdekking van het geheim geloof van één van jullie de ander immers tevens een hoog risico.

Ten vierde vind ik het uitermate opmerkelijk dat u als één van de redenen voor het feit dat u niet direct asiel aanvraagde na uw aankomst in België opgeeft dat u **informatie opzocht op het internet over vervolging omwille van religieuze redenen in de VRC** (CGVS1 pp. 8-9). Dat u dit moest opzoeken in België toont aan dat u of mensen in uw directe omgeving deze religieuze vervolging niet aan de lijve hebt ondervonden.

Alhoewel ik kan aannemen dat u deels met het christendom bent vertrouwd en heden op één of andere manier een vorm van het christendom belijdt, doen bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees op zich al mijn twijfels rijzen over uw religieus profiel als betrokkenen bij de kerk van Quannengshen. Zo kan ik me immers niet voorstellen dat een vervolgte kerk als die van Quannengshen u niet zou hebben afgeraden om met uw persoonlijke documenten het land te verlaten. Ook kan ik me niet voorstellen dat u en uw moeder, indien jullie werkelijk volgelingen van Quannengshen zijn en actief zijn voor deze kerk, de strikte geheimhouding niet beter zou hebben gerespecteerd.

Verder hebt u op zich evenmin **aannemelijk gemaakt dat u een volgeling en actief lid bent van de Quannengshen-kerk**. Uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk, blijken op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover ik beschik en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn **des te ernstiger** gezien u verklaarde **opeenvolgend verscheidene functies** binnen uw kerk te hebben uitgeoefend, gaande van o.a. de organisatie van bijeenkomsten voor nieuwelingen, preken voor ongelovigen en voor gelovigen van andere kerken en het beheer van de boeken van de kerk (CGVS1 p. 12). Door het uitoefenen van deze functies kan ik **van u juist redelijkerwijs verwachten dat u grondig op de hoogte bent van de leer en stellingen van uw geloof**.

Ten eerste verklaarde u verkeerdelijk dat **uw geloof de keuze respecteert van mensen die Quannengshen niet volgen, een ander geloof aanhangen of ongelovig zijn en dat jullie godheid hoopt dat iedereen wordt gered** (CGVS1 p. 13). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceerde een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument.

Ten tweede verklaarde u verkeerdelijk dat **uw geloof over de traditionele bijbel enkel stelt dat hij het werk is van god in het tweede tijdperk en dat het er verder niets over stelt**. Uit deze informatie blijkt dat **de leer de traditionele bijbel afzweert en zelfs in negatieve termen verwerpt**.

Ten derde is het in het opzicht van bovenstaande twee vaststellingen dan ook uitermate bevreemdend te noemen dat u in België **traditionele kerkdiensten bijwoont omdat ze daar ook geloven in god en het lot en u graag met god wou communiceren** (CGVS2 pp 10-11). Eén van de attesten die u daarover neerlegt stelt dat u **actief en getrouw participeert** in de vieringen en bij de advent. Meer nog in de kerk van Frameries **kreeg u zelf uw vormsel** (zie attesten).

Ten vierde wijs ik er op dat u bij de DVZ (verklaring punten 2-3) had verklaard **geen andere namen** te hebben en geen aliases vermeldde. Voor het CGVS verklaarde u tijdens het eerste gehoor (p. 2) binnen de kerk **verscheidene andere namen te hebben: X.E., T.X., X.Y. en P.G.** U schetste toen ook dat het gebruik van verscheidene namen binnen de kerk algemeen is en dat iedereen van naam verandert telkens er iets gebeurt. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u bij de DVZ aan uw geboortenaam dacht. Er verder mee geconfronteerd dat u bij de DVZ expliciet om andere namen werd gevraagd en u duidelijk had aangegeven er geen andere te hebben, stelde u dat ze bij de DVZ niet naar uw namen in de kerk hadden gevraagd.

Echter, voor het CGVS, gaf u uw verscheidene namen spontaan op zonder dat er u expliciet naar uw namen in kerk werd gevraagd. **Dit wijst er op dat u het gebruik van schuilnamen binnen de kerk van Quannengshen in België hebt vernomen tussen uw verklaringen bij de DVZ en voor het CGVS.** Een gegeven dat u onrechtstreeks hebt bevestigd door te stellen dat u sinds u in België bent door de toegang tot internet meer informatie over Quannengshen hebt verworven, informatie die u voordien niet wist (CGVS2 pp. 9-10).

Ten vijfde vind ik het uitermate bevreemdend dat u verklaarde dat jullie volgens jullie geloof **niet mogen zeggen dat Quannengshen, die als Jezus terugkeerde in een vrouw, een vrouw is** (CGVS1 pp. 10-11). Volgens deze informatie is **het feit dat Jezus terugkeerde als een vrouw immers één van de centrale punten in jullie geloof**

Ten zesde heb ik ernstige **bedenkingen bij de functies die u beweerde opeenvolgend uit te oefenen binnen uw kerk** U zou opeenvolgende de functies van "Jiaoguan(g)", "Fuyin zhishi" en "Shuwu zhishi" hebben uitgeoefend (CGVS1 p. 12). Dit zou volgens deze informatie betekenen dat u, als "Jiaoguan(g)" binnen de kerk, **op een hogere functie begon om dan op te stijgen naar de laagste functie** van "Fuyin zhishi". De functie van "Xiaoqu jiaoguan jiaohui zhi ren" is volgens deze informatie deze van subregionale pastorale werker en staat boven die van de (lokale) kerkleider ("Jiaohui dailing") en boven die van de "Chuan fuyin zhishi" (decaan voor Evangelisme) die u vervolgens uitoefende. **De derde functie die u zou hebben uitgeoefend – "Shuwu zhishi" – komt in deze informatie, die zich baseert op een handboek van de kerk zelf, niet voor.**

Verder merk ik hier over op dat volgens uw verklaringen de kerk naar hiërarchie van boven naar beneden als volgt is gestructureerd: "Quannengshen" (de godheid), "Shengling Shiyong Ziren", "Muqu Juece", "Xiaoqu" (district), "Difang jiaohui" (lokale kerk) en binnen dat laatste twee "Dailing" (leider) en drie "Zhishi" (CGVS1 p. 14). Deze voorstelling van de hiërarchie stemt echter verre van overeen met de informatie waar ik hierboven naar verwijs. U geeft benamingen voor functies op die niet in deze informatie voorkomen zoals o.a. deze van "Shengling Shiyong Ziren" en "Muqu Juece." Alhoewel ik nog kan aanvaarden dat u met "Difang jiaohui" verwees naar de lokale kerk, wat de betekenis is in plaats van naar een functie wijs ik er op dat "xiaoqu" evenmin een functie is maar district betekent. Ik vind het ook opmerkelijk dat, als u de hiërarchie van de kerk schetst, **de eerste functie die u zou hebben uitgeoefend – die van "Jiaoguan(g)" niet vermeldt** (CGVS1 p. 12)

Dit alles wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies binnen deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om er enige van te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.

De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de **website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen.** Die bevat immers heel wat informatie over de kerk. Ik stel dienaangaande ook vast dat u verklaarde dat u in België informatie over Quannengshen opzocht op het internet en aangaf dat u zo informatie vond die u voordien niet wist (CGVS2 pp. 9-10). Ook herhaal ik dat u het nodig vond om **informatie over vervolging in de VRC omwille van religieuze redenen op te zoeken vooraleer u asiel aanvraag** (CGVS1 pp. 8-9).

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers niet van bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort staft uw identiteit, nationaliteit en reisweg. De tekst van de Engelstalige website van Quannengshen is een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan in de VRC. De andere twee internetpagina's gaan over vervolging van andere volgelingen en organisatoren van de kerk, u wordt er zelf niet in vermeld (CGVS1 p. 6, CGVS2 p.2). De attesten van de kerken in België staven uw participatie in deze kerken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 48/3 en 48/4 juncto artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als

vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van *“de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet”*, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“de algemene zorgvuldigheidsplicht”* en van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*.

2.1.1.1. Wat betreft de gegevens in haar visum wenst verzoekster te verduidelijken dat zij op basis van een vals visum haar land is ontvlucht. Zij stelt dat dit het geval is voor de meerderheid van de asielzoekers en meent dat dit gedrag niet hun geloofwaardigheid in het gedrang kan brengen. Zij wijst erop dat er tot nu toe geen legale wijze bestaat om een land, waarin men wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève, te verlaten, zodat men onmogelijk de asielzoekers kan verwijten dat zij hun land op frauduleuze wijze hebben verlaten. Vervolgens stelt zij dat zij zich tot haar jongere broer wendde, die een *“reisbureau”* kende, dat eigenlijk een smokkelbende was, reden waarom zij het adres van dit zogenaamde *“reisbureau”* niet kon geven. Zij merkt op dat het volkomen juist is dat de gegevens die zij heeft opgegeven bij haar visumaanvraag correct zijn en dat het *“reisbureau”* was dat valse documenten aan haar visumdossier heeft toegevoegd om het bekomen van een visum te vergemakkelijken, namelijk een vals huwelijkscertificaat en een vals bewijs van tewerkstelling op een hoog niveau in een beroemde onderneming. Volgens verzoekster interpreteert de commissaris-generaal haar verklaringen op verkeerde wijze *“door te stellen dat het feit dat verzoekster heeft verklaard dat alle gegevens en documenten dat zijzelf heeft opgegeven bij haar visumaanvraag correct waren, het CGVS zou hebben misleid, daar deze gegevens niet kloppen met de gegevens van het visumdossier, zoals aangevuld door het reisbureau/smokkelaar...”*

Vervolgens stelt verzoekster dat zij een hoop documenten aan haar jongere broer gaf, die ze op zijn beurt aan het reisbureau bezorgde. Zij wist via haar jongere broer dat het reisbureau met valse gegevens werkte, maar zij wist niet over welke gegevens het ging: *“zij ging zelf haar visumaanvraag indienen op basis van de gegevens en documenten die haar werden overhandigd door het reisbureau zonder deze bewuste documenten door te nemen (volgens het administratief dossier betreft het inderdaad meer dan 40 pagina’s documenten, waarvan veel in het Engels, wat kan verklaren dat verzoekster ze niet heeft doorgenomen, zoals ze dit zelf stelt in haar verhoor).”*

Voorts wijst verzoekster erop dat de enige authentieke documenten in haar visumaanvraag diegene betreffen die zij zelf heeft moeten bezorgen (haar identiteitsdocument, haar paspoort en een residentiebewijs). Het huwelijkscertificaat is vals en werd opgemaakt door het reisbureau, zodat het normaal is dat zij niet weet hoe het reisbureau aan dit certificaat is geraakt. *“Uiteindelijk toont de mening van het CGVS, volgens dewelke het “heel bevreemdend” zou zijn dat zij de naam van haar zgn. echtgenoot niet kende omwille van het risico op een controle bij haar inreizen in de Schengenzone, een onwetendheid van de realiteit van de illegale migratie aan.”* Verzoekster voert aan dat de meerderheid van de asielzoekers die op illegale wijze de Schengenzone binnentreden, op welke wijze dan ook amper of geen instructies van de smokkelaar krijgen. Zij wijst erop dat zij laaggeschoold is (*“ze heeft enkel de lagere school gelopen”*), dat zij overhaast haar land van herkomst moest verlaten en dat zij ondergedoken leefde, zodat het begrijpelijk en veel voorkomend is dat zij het geheel van haar visumdossier, waarover zij overigens niet meer beschikte, niet grondig bestudeerde. Zij wijst er ook op dat zij nooit heeft verklaard dat zij de naam van haar echtgenoot nooit heeft gekend maar dat zij deze ondertussen, bijna een jaar na haar vlucht, vergeten is.

2.1.1.2. Wat betreft het feit dat zij onder haar eigen identiteit reisde, merkt verzoekster op dat het aantal aanhangers van Quannengshen verschillende honderdduizenden tot een miljoen zou kunnen bedragen in China en dat het voor het regime natuurlijk onmogelijk is om alle – vermeende – aanhangers van dit geloof te vervolgen, te veroordelen en op te sluiten. Zij stelt dat het ook mogelijk is dat zij gewoonweg tussen de mazen van het net kon glippen. Zij citeert uit twee Australische artikelen waaruit volgens haar blijkt dat het voor een politieke opponent(e) niet onmogelijk is om China te verlaten met een paspoort op zijn of haar eigen naam. Zij wijst er ook op dat een vervolgende staat verschillende doelen kan nastreven: *“hij kan trachten zijn politieke opponenten gevangen te doen, of hij kan ze niet tegenhouden indien ze naar het buitenland vertrekken”*. Zij leidt ‘uit het document waarnaar de bestreden beslissing verwijst’ af dat de controle door de Chinese regering aan de luchthavens enkel systematisch kan worden uitgevoerd op die plaatsen die zijn uitgerust met een elektronische lezer van elektronische paspoorten.

Zij wijst erop dat haar niet werd gevraagd of haar paspoort al dan niet een elektronisch paspoort was, noch of dit paspoort op de luchthaven werd gescand dan wel of een controle werd uitgevoerd door ambtenaar die louter visueel haar gegevens en visum checkte en aleatoir een diepgaandere controle kon uitoefenen, *“zoals dit tegenwoordig nog heel vaak gebeurt op vele luchthavens van de wereld”*.

2.1.1.3. Vervolgens meent verzoekster dat het volkomen geloofwaardig is dat zij bij haar aankomst in België, zonder banden of kennissen, geen weet had van het bestaan van een asielprocedure. Zij meent tevens dat een termijn van elf dagen tussen haar aankomst in België en het indienen van haar asielaanvraag een heel korte termijn is. Voorts acht zij het logisch dat iemand die wordt vervolgd omwille van zijn of haar religieuze overwegingen en die afkomstig is van een staat waar een censuur op het internet bestaat, bij zijn of haar aankomst in een land waar dergelijke censuur niet bestaat, opzoekingen uitvoert. Zij wijst erop dat, indien zij inderdaad haar relaas heeft verzonnen en helemaal niets met Quannengshen te maken zou hebben, zij dit niet zou verklaren aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zij stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar idioot genoeg lijkt te beschouwen dat zij zou verklaren dat zij niet meteen haar asielaanvraag indiende omdat zij hiervoor eventjes op het internet een relaas moest opzoeken.

Verder voert verzoekster aan dat een termijn van twee en een halve maand ondergedoken leven niet overdreven lijkt *“om een Copernicaanse keer te geven aan een leven”*. Zij stelt dat zij een simpele vrouw is, die niet lang naar school is geweest en haar land nooit heeft verlaten. Plots leert zij tegelijkertijd dat zij wordt gezocht door de politie en dat haar moeder werd opgepakt en een hartaanval kreeg. Zij beseft dat zij moest vluchten en haar leven, werk en familie moest achterlaten, doch de organisatie van deze vlucht neemt enkele weken in beslag. Zij wijst er ook op dat zij hoe dan ook visumplichtig is en dat zij een visum nodig had om per vliegtuig haar land van herkomst te kunnen verlaten, of het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nu geloof hecht aan de wijze waarop zij aan haar visum geraakte of niet.

2.1.1.4. Waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat L.J. veel over haar weet, stelt verzoekster dat haar door de commissaris-generaal wordt verweten *“dat ze geen super-heldin of professionele spion is, die heel strikt zou kunnen zijn in het feit niets aan niemand te vertellen over haar geloof”*. Zij wijst erop dat zij in China een alleenstaande vrouw was met een groot en gevaarlijk geheim, namelijk het feit dat zij volgeling was van een kerk die door de staat wordt vervolgd en waarvoor zij in heel grote problemen kon geraken, hetgeen ook is gebeurd. Dat zij bij één iemand, diegene die het dichtst bij haar stond en die mede-volgeling was van Quannengshen, die zij in de kerk had leren kennen, met wie zij samenwoonde en –werkte en die zij volledig vertrouwde, haar hart opende is naar verzoeksters mening een volstrekt menselijke houding. Dat deze houding misschien gevaarlijk was, is een feit, aldus verzoekster. Zij stelt dat zij geen robot is en dat het precies is omwille van zulke menselijke houdingen dat aanhangers van geheime organisaties af en toe worden opgepakt door hun vervolgers.

2.1.1.5. Aangaande haar kennis van Quannengshen overloopt verzoekster de door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangehouden elementen één voor één.

(a) Betreffende de keuzevrijheid binnen het geloof van Quannengshen voert verzoekster aan dat haar stelling dat haar godheid de keuzevrijheid van eenieder respecteert en hoopt dat iedereen gered zal zijn, perfect verenigbaar is met de stelling in de bestreden beslissing dat haar godheid toch de tegenslagen van diegenen die niet in haar geloven benadrukt.

(b) Betreffende het standpunt van het geloof van Quannengshen over de bijbel stelt verzoekster dat het inderdaad klopt dat dit geloof stelt dat de traditionele bijbel het werk is van God in het tweede tijdperk, zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt volgens verzoekster geenszins op duidelijke wijze dat het geloof van Quannengshen de traditionele bijbel zou afzweren: *“integendeel, hieruit blijkt dat dit geloof meent dat de Bijbel een soort « tweede stap » is, de « eerste stap » zijnde het Oude Testament, terwijl het heilig boek van de Quannengshen-geloof de derde en laatste stap uitmaakt. De Bijbel is dus « out of date », zoals uitdrukkelijk gesteld in voormelde uittreksel en zoals impliciet bevat in de verklaringen van verzoekster, die verklaard heeft dat de Bijbel het werk van God is « in het tweede tijdperk ».* Verzoekster citeert ook van de officiële website van de *“Church of the Almighty God”*.

(c) Betreffende haar religieuze praktijk in België noteert verzoekster met interesse dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar bijwonen van katholieke diensten in België en dus haar religieuze praktijk in België niet in twijfel trekt. Zij meent dat dit minstens een teken is dat zij reeds in haar land van herkomst een religieuze praktijk had daar men anders niet inziet waarom zij in België reeds na haar aankomst zulke praktijk zou aanvatten. Volgens haar is het verder tevens een teken dat deze praktijk voor haar centraal staat daar zij kort na haar aankomst in België ijverig op zoek ging naar een manier om haar geloof te kunnen beleven. Zij stelt dat het ongeloofwaardig is dat zij *“louter pour les besoins de la cause”* heel getrouw gedurende maanden de mis zou bijwonen en haar vormsel zou doen. Zij stelt dat dit ontegensprekelijk een teken is van de echtheid van haar geloof. Dat deze praktijk onverenigbaar zou zijn met haar Quannengshengeloof, is een interpretatie van de commissaris-generaal en werd hoger reeds bediscussieerd, aldus verzoekster. Bij afwezigheid van een Quannengshenkerk in België is het volgens haar het minste kwaad voor haar om een katholieke eredienst bij te wonen. Zij wijst ook op het *“proselietaspect”* van het Quannengshengeloof en dat het bijwonen van katholieke erediensten ook een wijze is om in contact te komen met andere gelovigen en hen desgevallend te kunnen overtuigen zich bij het Quannengshengeloof aan te sluiten. Zij citeert uit een artikel toegevoegd aan het administratief dossier over de gewoonte van aanhangers van het Quannengshengeloof in China om protestanten te trachten overtuigen en meent dat deze redenering *mutatis mutandis* op haar kan worden toegepast daar er in België een veel grotere katholieke dan protestantse gemeenschap bestaat.

(d) Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zij haar schuilnamen op de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft gegeven en dat het feit dat zij deze schuilnamen pas op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vermeldde aantoonde dat zij het gebruik van schuilnamen binnen de Quannengshenkerk in België heeft vernomen tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en deze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, acht verzoekster deze stelling een onaanvaardbare subjectieve hypothese van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Bovendien acht zij deze stelling in tegenstrijd met de eerdere stelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zij zou hebben gewacht om haar asielaanvraag in te dienen na haar aankomst in België omdat zij informatie over het Quannengshengeloof diende op te zoeken en een asielrelaas diende te verzinnen. Volgens haar is het één of het ander: *“ofwel heeft verzoekster bewust gewacht om haar asielaanvraag in te dienen dat zij informatie had verzameld over het Quannengshen-geloof, om een geloofwaardig relaas te kunnen opmaken (wat het CGVS aanhaalt p. 4 in fine van de bestreden beslissing) en dan ziet men niet in waarom zij reeds bij de DVZ haar schuilnamen niet zou hebben opgegeven; ofwel heeft verzoekster informatie opgezocht ná het indienen van haar asielaanvraag en haar eerste gehoor bij DVZ, en dan kan het feit dat zij elf dagen wachtte na haar aankomst in België om haar asielaanvraag in te dienen, niet tegen haar worden weerhouden als een teken dat zij gedurende die periode informatie zocht op het Internet om een asielrelaas op te maken, zoals het CGVS het tevens aanhaalt in fine van p. 4 van de bestreden beslissing.”* Vervolgens stelt zij dat in feite noch het één, noch het ander waar is: *“Zoals uw Raad het weet, wordt er op DVZ steevast benadrukt dat het eerste verhoor kort is, dat verzoekers bondig op de vragen moeten antwoorden, dat ze later de gelegenheid zullen krijgen om hun relaas uiteen te zetten.”* Het is volgens haar dan ook volkomen begrijpelijk dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken louter haar officiële naam heeft vermeld, waar enkel om haar naam werd gevraagd, zoals zij dit bevestigt bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

(e) Betreffende haar verklaring dat zij volgens haar geloof niet mag zeggen dat Quannengshen een vrouw is, ziet verzoekster niet in wat hier bevreemdend aan is: *“het feit dat dit niet zomaar gezegd mag worden, is een kwestie van respect, zoals bijvoorbeeld de Joden de naam van Yahveh niet mogen zeggen, terwijl de figuur van Yahveh centraal is in hun geloof”*.

(f) Betreffende de verschillende functies binnen de Quannengshenkerk en de hiërarchie ervan verwijst verzoekster naar een aantal rapporten en artikelen en voert zij aan dat de door haar opgegeven functies en hiërarchie hiermee overeenstemmen en dat de informatie van de commissaris-generaal gebrekkig of onvolledig is.

2.1.1.6. Verder wijst verzoekster op de punten waarop zij volgens haar een volledig en compleet antwoord heeft gegeven omtrent haar geloof. Zij citeert uit de gehoorverslagen.

Tevens citeert zij uit een website van de Quannengshenkerk, citaten die volgens haar overeenstemmen met haar verklaringen.

Zij wijst erop dat in deze citaten naar Christus wordt gerefereerd met het woord "*hij*", terwijl Christus volgens het Quannengshengeloof een vrouw is, hetgeen volgens haar haar stelling bevestigt dat dit feit een soort "*taboe*" is waarover men niet zomaar mag spreken. Verder citeert zij uit een artikel toegevoegd aan het administratief dossier. Zij wijst er tevens op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat volgelingen van Quannengshen door de Chinese overheid worden vervolgd, opgezocht en gevangen gezet. Volledigheidshalve voegt zij een reeks documenten toe aan haar verzoekschrift waaruit deze vervolgingen blijken. Zij voert aan dat uit dit alles op zijn minst blijkt dat er een twijfel blijft bestaan over het al dan niet behoren van verzoekster tot de Quannengshenkerk en dat deze twijfel in haar voordeel dient te spelen daar het niet mogelijk is om met zekerheid te zeggen dat zij geen volgeling van deze kerk is.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een internetartikel van CNN van 3 februari 2015 (stuk 3), een uittreksel van de website van de "*Church of the Almighty God*" (stuk 4), een uittreksel uit een rapport van mevrouw Dunn (stuk 5), nog een uittreksel van een website van de "*Church of the Almighty God*" (stuk 6), stukken die in de inventaris worden omschreven als "*Verschillende documenten over de vervolgingen van Quannengshen-volgelingen in China*" (stuk 7) en twee uittreksels uit het "*Australian Refugee Review Tribunal*" (stukken 8 en 9).

De commissaris-generaal voegt bij zijn nota met opmerkingen het rapport "*Country Information and Guidance. China: Christians*" van het UK Home Office van maart 2016.

Met een aangetekend schrijven van 13 december 2017 brengt verzoekster samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: documenten van de Kerk van de Almachtige God (Nederland), waarin verzoekster actief is (stukken 1 en 7), een oproep van de ngo "*Human Rights Without Border*" van 1 december 2017 (stuk 2), een artikel van de "*International Observatory of Religious Liberty of Refugees*" (stuk 3) en de beslissing tot erkenning als vluchteling van een mede-volgeling van haar kerk door de Nederlandse autoriteiten alsook diens verblijfstitel en bewijs van lidmaatschap van de kerk (stukken 4-6) (rechtsplegingdossier, stuk 10).

Ter terechtzitting legt verzoekster het originele document neer van de Kerk van de Almachtige God Nederland waarvan reeds een kopie werd neergelegd bij de hiervoor vermelde aanvullende nota.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoekster voert aan dat zij door de autoriteiten van de Volksrepubliek China (hierna: de Chinese autoriteiten) wordt vervolgd omwille van haar aanhang aan het Quannengshengeloof. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij geen accuraat zicht had gegeven op haar profiel, daar er ernstige discrepanties bestonden tussen haar verklaringen voor de asielinstanties en de gegevens in haar visumdossier; (ii) de door haar voorgehouden problemen omwille van haar behoren tot de Quannengshenkerk ongeloofwaardig waren; (iii) zij niet aannemelijk had gemaakt dat zij een volgeling en actief lid van de Quannengshenkerk is; en (iv) de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt alsnog *in concreto* aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kent.

2.3.2.2. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeksters verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties over haar achtergrond en profiel niet in overeenstemming zijn met de gegevens vervat in haar visumdossier (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). In onderhavig verzoekschrift voert verzoekster aan dat de gegevens vervat in het visumdossier vals zijn. Volgens haar bestaat er tot nu toe geen legale wijze om een land waarin men wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève te verlaten. Er dient evenwel op gewezen dat verzoekster wel degelijk op legale wijze haar land van herkomst heeft verlaten. Bovendien zijn verzoeksters verklaringen in onderhavig verzoekschrift over het vals karakter van haar visumaanvraag niet in overeenstemming met haar eerdere verklaringen. Verzoekster wijst er in onderhavig verzoekschrift zelf op dat de documenten die zij zelf voorzag voor haar visumaanvraag correct zijn. Zij omschrijft deze documenten als zijnde "*haar identiteitsdocument, haar paspoort en een residentiebewijs*" (verzoekschrift, p. 11). De valse documenten zouden door het "*reisbureau*" zijn toegevoegd. Zij omschrijft deze valse documenten als zijnde een vals huwelijkscertificaat en een vals bewijs van tewerkstelling (verzoekschrift, p. 10). Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2017 verklaarde verzoekster dat zij aan het "*reisbureau*" de volgende authentieke documenten had afgegeven: een foto, haar identiteitskaart, haar paspoort en haar "*hukou*" (gezinsregistratieboekje) (gehoorverslag CGVS 21 maart 2017, p. 5 en 6). Haar "*hukou*" vermeldt dat verzoekster gehuwd is en een hogere opleiding heeft genoten (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Deze verklaring valt niet te rijmen met haar bewering in onderhavig verzoekschrift dat het "*reisbureau*" een vals huwelijkscertificaat voorzag voor haar visumaanvraag. Bovendien beweert verzoekster in onderhavig verzoekschrift dat zij slechts laaggeschoold is (verzoekschrift, p. 11), hetgeen evenmin in overeenstemming is met de informatie vervat in haar "*hukou*", die zij zelf omschreef als authentiek. Dat verzoeksters verklaringen in onderhavig verzoekschrift bijkomende discrepanties bevatten in vergelijking met haar eerdere verklaringen en de informatie vervat in de door haar voorgelegde documenten, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden profiel. Dit klemmt des te meer daar verzoekster in onderhavig verzoekschrift voorhoudt dat zij de naam van haar echtgenoot niet kon geven tijdens haar gehoor omdat zij diens naam intussen, bijna een jaar na haar vlucht, was vergeten. Hiervan maakte zij tijdens haar gehoor evenwel geen enkele melding, hetgeen van deze stelling een loutere *post factum*-bewering maakt. In het licht van de voorgaande vaststellingen is het dan ook niet aannemelijk dat verzoekster de naam van haar echtgenoot niet zou kunnen geven en wordt er in de bestreden beslissing wel degelijk terecht besloten dat zij haar onwetendheid hieromtrent veinst. Voorts is haar uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat het "*reisbureau*" in feite een smokkelbende betreft, op zich evenmin van aard op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen. Bovendien, waar verzoekster erop wijst dat zij het adres van dit "*reisbureau*" niet kent omdat het niet te goeder naam en faam bekendstaat daar het in werkelijkheid om smokkelaars gaat, dient vastgesteld dat verzoekster tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet werd gevraagd naar het adres van dit "*reisbureau*", maar naar de naam ervan (gehoorverslag CGVS 21 maart 2017, p. 5-6), die zij niet kon geven, hetgeen evenmin aannemelijk is. Zelfs al zou haar broer als tussenpersoon hebben gefungeerd, dan nog kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster de naam kan geven van het "*reisbureau*" waarmee zij haar land van herkomst ontvluchtte. Evenmin aannemelijk is verzoeksters bewering in onderhavig verzoekschrift dat zij de valse documenten voorzien door het reisbureau niet doornam vooraleer zij zelf haar visumaanvraag ging indienen (verzoekschrift, p. 11). Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat verzoekster, ter voorbereiding op mogelijke vragen over de door haar voorgelegde documenten, zich terdege van de inhoud van deze documenten vergewist alvorens ze voor te leggen bij haar visumaanvraag. Ook de voorgehouden omstandigheden van haar vlucht vormen op zich geen afdoende verklaring voor haar bewering dat zij deze documenten niet zou hebben doorgenomen vóór dat zij haar visumaanvraag indiende. Waar zij erop wijst dat de "*overgrote meerderheid van asielzoekers die op illegale wijze de Schengenzone binnentreden*" amper of geen instructies krijgen van de smokkelaar, dient herhaald dat verzoekster op legale wijze de Schengenzone is binnengekomen.

Gezien het geheel van voormelde discrepanties, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden toont verzoekster geenszins haar voorgehouden profiel en achtergrond aan. Dit doet in ernstige mate afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas, dat immers nauw met haar profiel en achtergrond is verbonden.

2.3.2.3. De geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas, waarin zij beweert door de Chinese autoriteiten te worden vervolgd omwille van haar aanhang bij het Quannengshengeloof, wordt verder ondermijnd door het gegeven dat zij op legale wijze met haar paspoort haar land van herkomst kon verlaten, terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Chinese autoriteiten de paspoorten controleren van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland en dat de veiligheidsambtenaren hiertoe beschikken over een online database met onder meer gegevens van mensen die door de overheid worden gezocht. Dat verzoekster in dergelijke omstandigheden het risico nam om zich met haar eigen paspoort aan de Chinese autoriteiten aan te bieden, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Het loutere feit dat het voor de Chinese autoriteiten onmogelijk is om alle (vermeende) aanhangers van het Quannengshengeloof te vervolgen, te veroordelen en op te sluiten daar het aantal aanhangers van dit geloof verschillende honderdduizenden tot een miljoen kan bedragen in China, doet geen afbreuk aan de informatie in het administratief dossier betreffende de paspoortcontroles door de Chinese autoriteiten bij burgers die naar het buitenland wensen te reizen (zie map 'Landeninformatie'). Bovendien kan redelijkerwijze worden aangenomen dat niet alle aanhangers van het Quannengshengeloof naar het buitenland wensen te reizen. Hoe dan ook doet dit geen afbreuk aan het onaannemelijk grote risico dat verzoekster nam door zich met haar paspoort bij de Chinese autoriteiten aan te bieden. Het geval waarvan sprake in de *“Australian Refugee Review Tribunal”* (verzoekschrift, stuk 8) betreft geenszins eenzelfde of gelijkaardig geval als dat waarvan *in casu* sprake. Waar verzoekster citeert uit een ander artikel in deze *“Tribunal”* (verzoekschrift, stuk 9) en stelt dat het niet onmogelijk is voor een politieke opponent(e) China te verlaten met een paspoort op zijn of haar eigen naam, spreekt zij haar eerdere bewering tegen dat het voor iemand die wordt vervolgd onmogelijk is om het land op legale wijze te verlaten. Waar verzoekster opmerkt dat de paspoortcontrole door de Chinese autoriteiten enkel systematisch kan worden uitgevoerd op die plaatsen die zijn uitgerust met een elektronische lezer voor elektronische paspoorten, en dat haar niet werd gevraagd of haar paspoort al dan niet een elektronisch paspoort was en of dit al dan niet werd gescand, wijst de commissaris-generaal er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat uit het symbool op verzoeksters paspoort (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het om een biometrisch paspoort met chip gaat en dat zij haar bewering dat een systematische controle enkel mogelijk is op plaatsen die zijn uitgerust met een elektronische lezer van elektronische paspoorten middels geen enkel stuk staft, zodat het een louter blote bewering betreft.

Gezien het voorgaande stelt de commissaris-generaal terecht dat het feit dat verzoekster op legale wijze met haar paspoort op haar eigen naam haar land van herkomst kon verlaten, op zich reeds een negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid van het door haar ingeroepen asielrelaas.

2.3.2.4. Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoekster reeds sinds 19 april 2016 door de politie werd gezocht, dat zij sinds 27 april 2016 weet dat zij op een opsporingslijst staat en dat zij nog tot 6 juli 2016 wachtte alvorens haar land van herkomst op legale wijze met haar paspoort, waarover zij al sinds 2014 beschikte, te verlaten, hetgeen nogmaals de geloofwaardigheid van haar asielrelaas aantast. Dienaangaande komt verzoekster in onderhavig verzoekschrift niet verder dan erop te wijzen dat zij een simpele vrouw is die niet lang naar school is geweest en die haar land nooit eerder had verlaten. Hoger werd reeds gewezen op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden scholingsgraad. Verzoekster verliest bovendien uit het oog dat zij reeds sinds 2014 over haar paspoort beschikte, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich heeft geïnformeerd over reizen naar het buitenland. Hoewel kan worden aangenomen dat het organiseren van een vlucht uit het land van herkomst enige tijd in beslag kan nemen, is een periode van ruim twee maanden, terwijl men reeds over een paspoort beschikt, wel degelijk dermate lang dat afbreuk wordt gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten. Verzoekster brengt geen enkel stuk bij ter staving van haar bewering dat zij haar land van herkomst niet zou kunnen verlaten zonder een visum. Dit visum is immers slechts van belang bij aankomst elders in de wereld. Bovendien werd hoger reeds gewezen op de discrepanties in verzoeksters verklaringen over haar visumaanvraag, zodat ook hier afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haalde verzoekster tevens aan dat haar moeder op 28 april 2016 werd opgepakt, een hartaanval kreeg en na een verblijf in het ziekenhuis naar huis mocht en dat zij zich veel zorgen maakte over haar moeder. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoekster geen enkel bewijs voorlegt ter staving van de beweerdde gebeurtenissen met haar moeder.

Tevens wordt er terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoeksters moeder, die volgens verzoekster reeds sinds 2007 volgeling was van Quannengshen, hetgeen zeer bekend was in haar dorp, pas op 28 april 2016 zou worden opgepakt. De algemene bekendheid van de geloofsovertuiging van haar moeder is bovendien niet te rijmen met de sterke geheimhouding binnen deze geloofsgemeenschap, zoals door verzoekster zelf omschreven. Deze elementen doen dan ook in bijkomende mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. In onderhavig verzoekschrift voert zij dienaangaande geen enkel inhoudelijk verweer.

Het feit dat verzoekster elf dagen na haar aankomst in België een asielaanvraag indiende, kan op zich *prima facie* niet worden beschouwd als een onredelijk lange termijn om asiel aan te vragen. Doch het feit dat verzoekster verklaarde dat zij voorafgaand aan het indienen van haar asielaanvraag in België informatie opzocht over vervolging omwille van religieuze redenen in de Volksrepubliek China (gehoorverslag CGVS 21 maart 2017, p. 8-9), vormt op zich echter wel degelijk een negatieve indicatie voor het doorleefd en geloofwaardig karakter van haar asielrelaas. In dit licht vormt een periode van elf dagen wachten alvorens het indienen van een asielaanvraag dan ook wel degelijk een probleem, in die zin dat het verzoekster kon toelaten bepaalde zaken in te studeren alvorens haar asielaanvraag in te dienen. Dat het internet in de Volksrepubliek China wordt gecensureerd, doet hieraan op zich geen afbreuk. Dat verzoekster al dan niet "*idiot genoeg*" zou zijn om de Belgische asielinstanties van haar opzoekingen op het internet in België in kennis te stellen, doet op zich evenmin afbreuk aan het voorgaande. Waar verzoekster in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat men *ofwel* moet aannemen dat zij voorafgaand aan haar asielaanvraag informatie verzamelde over het Quannengshengeloof teneinde een asielrelaas te kunnen opmaken zodat niet kan worden ingezien waarom zij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van haar schuilnamen, *ofwel* moet aannemen dat informatie opzocht na haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zodat het feit dat zij elf dagen na haar aankomst wachtte voor het indienen van een asielaanvraag niet tegen haar kan worden weerhouden, dient opgemerkt dat beide stellingen elkaar geenszins uitsluiten. Bovendien wordt het nut van deze bewering volledig teniet gedaan doordat verzoekster vlak erna in haar verzoekschrift stelt dat beide stellingen onwaar zijn, dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken kort moest zijn en dat haar op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel om haar naam werd gevraagd (verzoekschrift, p. 19-20). Het loutere feit dat men op de Dienst Vreemdelingenzaken niet even uitgebreide verklaringen kan afleggen dan tijdens een gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doet geen afbreuk aan het feit dat men ook op de Dienst Vreemdelingenzaken nauwkeurig, volledig en waarheidsgetrouw dient te zijn in zijn antwoorden en verklaringen. Bovendien werd verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk expliciet gevraagd of zij andere namen of aliasen had, waarop zij negatief antwoordde. Gezien het voorgaande betreffende de opzoekingen door verzoekster op het internet na haar aankomst in België, kan de vaststelling van de commissaris-generaal dat zij zich tussen haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geïnformeerd over het gebruik van schuilnamen binnen de Quannengshengemeenschap bezwaarlijk als "*een onaanvaardbare subjectieve hypothese van het CGVS*" worden beschouwd.

2.3.2.5. Wat betreft de kennis die L.J. van verzoekster zou hebben gehad, kan verzoekster geenszins worden bijgetreden waar zij in onderhavig verzoekschrift beweert dat haar wordt verweten geen superheldin of professionele spion te zijn, daar dit geenszins blijkt uit een lezing van de bestreden beslissing. Verder voert zij aan dat het een menselijke houding is, zelf gezien de mogelijke gevaren, dat zij als alleenstaande vrouw in China met een groot en gevaarlijk geheim haar hart opent ten aanzien van iemand die het dichtst bij haar stond, die mede-volgeling was van Quannengshen, die zij bij de kerk had leren kennen, met zij samenwoonde en –werkte en die zij volkomen vertrouwde. Hoewel kan worden aangenomen dat het niet steeds evident om dergelijke geheimhouding vol te houden, dient erop gewezen dat verzoekster bezwaarlijk kan worden beschouwd als een alleenstaande vrouw die er niet aan kon weerstaan haar hart te openen naar iemand die dicht bij haar stond en die zij vertrouwde. Uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat zij aanvoert dat zij behoorde tot een hechte kerkgemeenschap, waarbinnen zij verschillende functies uitoefende en die deze geheimhouding hoog in het vaandel draagt als een beschermingsmechanisme voor haar leden. Bovendien zou haar moeder reeds sinds 2007 een volgeling zijn van deze kerk. Verzoeksters verklaring dat dit algemeen geweten was in het dorp van haar moeder, valt dan ook bezwaarlijk met deze geheimhouding te rijmen (zie ook *supra*). Verzoekster laat bovendien na *in concreto* uiteen te zetten waarom zij net L.J. dermate zou hebben vertrouwd dat zij aan deze persoon zou vertellen dat haar moeder tevens een volgeling is van dezelfde kerk, wat haar familiesamenstelling is en wat haar officieel adres is. Dergelijke informatie kan bezwaarlijk als dermate cruciaal worden beschouwd dat verzoekster "*als alleenstaande vrouw met een gevaarlijk geheim*" niet anders kon dan dit mee te delen aan iemand die zij zou vertrouwen.

In de bestreden beslissing wordt bovendien terecht opgemerkt dat het niet aannemelijk is, gelet op de grote geheimhouding binnen de Quannengshenkerk, dat L.J. aan de slag ging in hetzelfde bedrijf als waar verzoekster werkte nadat zij elkaar in de kerk hadden leren kennen, vermits het risico op ontdekking van het geheim geloof van de ene hierdoor, door de nauwe verbondenheid, voor de andere wordt verhoogd indien de ene wordt ontdekt. Ook wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op verzoeksters verklaring dat men de echte namen van de leden van de kerk slechts weet als men elkaar reeds eerder kende, terwijl zij en L.J. elkaar pas in de kerk leerden kennen.

2.3.2.6. Verder wordt er in de bestreden beslissing tevens terecht gemotiveerd dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een volgeling en een actief lid is van de Quannengshenkerk. Van een asielzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De asielzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de asielzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de asielzoeker.

Blijkens zowel de door verzoekster als de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie blijkt dat het Quannengshengeloof de tegenslagen van de ongelovigen benadrukt, terwijl verzoekster verklaarde dat haar geloof de keuze van eenieder respecteert en hoopt dat iedereen wordt gered. Dienaangaande komt verzoekster in onderhavig verzoekschrift niet verder dan de blote en niet-uitgewerkte bewering dat haar verklaringen wél verenigbaar zijn met de beschikbare informatie, terwijl duidelijk blijkt dat dit niet het geval is.

Ook aangaande het standpunt van het Quannengshengeloof over de traditionele bijbel, zijn verzoeksters verklaringen niet in overeenstemming met de door haar en door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie. Verzoekster verklaarde immers dat er over deze bijbel door haar geloof geen andere opmerkingen worden gemaakt dan dat het de bijbel uit het tweede tijdperk van god betreft (gehoorverslag CGVS 21 maart 2017, p. 12-13). Zoals verzoekster zelf aanhaalt wordt deze bijbel door haar geloof beschouwd als “*out of date*” en dus wel degelijk in negatieve termen worden verworpen.

Betreffende verzoeksters religieuze activiteiten in België dient vastgesteld dat zij dienaangaande in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat het bijwonen van een katholieke eredienst voor haar het minste kwaad is om toch haar geloof te kunnen beleven. Dat haar deelname aan katholieke erediensten een teken zou zijn van de echtheid van haar geloof en dat haar geloof voor haar centraal staat, is slechts een blote bewering vanwege verzoekster. Dat verzoekster in België deelnam aan katholieke erediensten om aan proselitisme te doen, is een blote *post factum*-verklaring waarvan zij niet eerder melding maakte en is bovendien bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met het feit dat zij zich liet vormen. In de mate dat verzoekster voorhoudt als katholiek christen door te het leven te gaan, dient erop gewezen dat uit de aan de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal toegevoegde informatie blijkt dat er in de Volksrepubliek China geen sprake is van systematische vervolging van christenen in vluchtelingenrechtelijke zin. Waar verzoekster bij haar aanvullende nota documenten voegt van de “Kerk van de Almachtige God (Nederland)” (rechtsplegingsdossier, stuk 10, stukken 1 en 7), dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoekster sinds september 2017 actief zou zijn bij deze kerk op zich geen afbreuk doet aan de vaststellingen in de bestreden beslissing of de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten in de Volksrepubliek China niet kan herstellen. Meer zelfs, gezien het voorgaande komt de oprechtheid van verzoeksters activiteiten voor deze kerk op de helling te staan. Het benoemingsbesluit van mevrouw J.B als leidster van deze kerk doet aan het voorgaande evenmin afbreuk. Wat betreft de documenten aangaande een persoon die volgens verzoekster in Nederland werd erkend als vluchteling (rechtsplegingsdossier, stuk 10, stukken 4-6), dient er vooreerst op gewezen dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Bovendien blijkt uit de voorgelegde stukken geenszins of deze persoon door de Nederlandse asielinstanties werd erkend als vluchteling omwille van haar geloofsovertuiging.

Ook wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het onaannemelijk karakter van verzoeksters verklaring dat men volgens haar geloof niet zou mogen zeggen dat Quannengshen een vrouw is, daar de terugkeer van Jezus als vrouw net één van de centrale elementen is in dit geloof.

In onderhavig verzoekschrift wijst verzoekster slechts naar het verbod om de naam Yahveh in het joodse geloof niet uit te spreken. Dienaangaande dient opgemerkt dat het joodse geloof geen enkel verband heeft met het Quannengshengeloof en dat het verbod de naam van een godheid niet uit te spreken geenszins gelijkgeschakeld kan worden met het beweerde verbod om het geslacht van een godheid niet te mogen uitspreken. Het loutere feit dat in de Engelse vertaling op een website van de Quannengshenkerk het woord “*hij*” wordt gebruikt, toont op zich geenszins aan dat men in dit geloof niet zou mogen zeggen dat Quannengshen een vrouw is.

Aangaande de functies binnen de Quannengshenkerk, dient vastgesteld dat uit zowel de door verzoeksters als de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie blijkt dat er discussie en/of verwarring bestaat over de precieze benamingen van de functies binnen deze kerk en de hiërarchie ervan, hetgeen door de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen wordt beaamd. Op zich doet deze vaststelling echter geen afbreuk aan geheel van de overige motieven in de bestreden beslissing.

Hoger kwamen ook reeds de motieven betreffende verzoeksters schuilnamen en het niet vermelden hiervan op de Dienst Vreemdelingenzaken aan bod.

2.3.2.7. Waar verzoekster wijst op elementen die zij volgens haar wel correct en volledig heeft uiteengezet, dient erop vooreerst op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan wel in hoofde van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Tevens kan dienstig worden gewezen op hetgeen hoger reeds werd gesteld aangaande de opzoeken die verzoekster deed na haar aankomst in België en aangaande de activiteiten die zij stelt uit te oefenen bij een Nederlandse kerk. De overige informatie die verzoekster bijbrengt (verzoekschrift, stukken 3-9 en rechtsplegingsdossier, stuk 10, stukken 2 en 3) betreft slechts louter algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon en volstaat, mede gelet op de voorgaande vaststellingen, dan ook niet teneinde de door haar aangevoerde vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.2.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER